

slaaede, nemlig den, at denne Jernbane er en Gang vedtaget, der er een Gang givet Hjemmel til den i Jernbaneloven af 1908. Det, der mangler, er alene Tilsagnet om Statstilskud. Paa det store Lovforslag om forskellige Privatbaneanlæg er der en anden Jernbane, som har en lignende Stilling; nemlig Møens-Banen. Den er ogsaa vedtaget paa den gamle Jernbanelov af 1908, men mangler Statstilskud og er altsaa i saa Henseende ens stillet med denne. Der er dog den Forskel, at for Møens-Banens Vedkommende indeholder Loven en Tilføjelse om eventuelt at give Banen en Sidebane til Koster. Hvis ikke denne Tilføjelse var, vilde Møens-Banen og den, her er Tale om, være fuldstændig ens stillet i formel Henseende.

Det er denne formelle Omstændighed, som det forekommer mig gør det muligt at undtage denne Jernbane fra de øvrige og ønske den gennemført særskilt, hvis det ikke skulde blive muligt at gennemføre det store Lovforslag. Men i saa Henseende har de ærede Forslagsstillere bidraget noget til at tilsløre den virkelige Sammenhæng ved Affattelsen af deres Lovforslag. Der behøver nemlig ikke at skaffes Hjemmel for Jernbaneanlægget. Det er kun, som jeg sagde før, for Statstilskudet, der skulde gives en Lov, og det vilde forekomme mig rigtigere og i øvrigt i fuld Overensstemmelse med en lille Lov, vi vedtog for 2 Aar siden om Statstilskud til en Jernbane fra Hornbæk til Gilleleje, som ogsaa fandtes paa den gamle Jernbanelov, hvis man vilde give Lovforslaget følgende Titel: Tillæg til Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. og affatte Teksten saaledes: „Til den i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 § 6 under Nr. 2 nævnte Jernbane fra Helsingør til Tisvildeleje ydes af Statskassen et Bidrag, udgørende Halvdelen af den hele til Anlægget bevisligt anvendte Anlægskapital, indbefattet Ekspropriationsudgifter og Driftsmateriel, jfr. nævnte Lovs § 9“. Jeg vil henstille til de ærede Forslagsstillere, at de maaske til anden Behandling vil give Lovforslaget en saadan Affattelse, og dermed skal jeg altsaa — ikke netop anbefale Lovforslagets Vedtagelse, men anbefale, at det passerer Folketinget, naar til Landstinget og bliver Genstand for Overvejelse i Landstingets Jernbaneudvalg, for at man kan naa til Klarhed over, om man kan gennemføre alle det store Jernbanelovforslags Enkeltheder, eller om det bliver nødvendigt at gennemføre dette særskilt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse paa min Medforslagsstillers og egne Vegne erklære, at vi er villige til ved anden Behandling at stille Ændringsforslag i den af Ministeren ønskede Retning.

Lillelund: Den Røst, der lød fra det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), tyder paa, at der ikke blot hos ham, men sikkert hos adskillige andre er stærke Ønsker fremme om, at hvis enkelte Jernbaner skal foretrækkes, da at faa flere med i Rækken. I øvrigt kan jeg fuldstændig henholde mig til, hvad den højtærede Minister udtalte. Det er sjælden, at Ministeren har talt saa fuldkomment ud af mit Hjerte, som han gjorde det i Dag. Jeg tror, at vi er fuldstændig enige. Derimod forekommer det mig, at den højtærede Ordfører for Forslagsstillerne (Andreasen) lagde lovlig stærk Betydning ind i sin egen Ordførertale ved anden Behandling af Privatbanelovforslaget, eller rettere, han lagde ikke helt den Betydning ind i den, som fremgaar, naar man læser den. Hvad den højtærede Ordfører udtalte ved den Lejlighed, og hvad jeg er ganske enig i, var, at derved, at Ministeren har taget denne Bane med og foreslaaet, at der ydes Halvdelen af Omkostningerne i Statstilskud, var der sat en Strøg under, at man ønskede denne Bane gennemført. Jeg er fuldstændig enig i denne Tankegang, men det er ikke et Ønske, som næres specielt for denne Banes Vedkommende, men det næres i det hele for alle de Baner, vi stemte for ved den Lejlighed. Vi satte derved en Strøg under, at vi ønskede dem gennemført saa hurtigt som muligt. At der er givet Hjemmel for denne Bane i Loven af 1908, er fuldstændig rigtigt, men det gælder jo en Række andre Baner, som kun med smaa Ændringer er tagne med paa Jernbanelovforslaget i Aar.

Men, som sagt, jeg skal ikke modsætte mig, at Lovforslaget gaar op til det høje Landsting. Jeg vil haabe, at det kommer som en Budbringer, ikke om, at man herved ønsker denne ene Bane gennemført, men om, at vi herved ønsker, at Landstinget fremdeles arbejder paa de forskellige Jernbaner, og hvis de ikke kan gennemføres alle, at vi saa dog faar gennemført adskilligt flere end denne enlige Svale, som nu vel sagtens vil blive sendt op til det andet Ting.